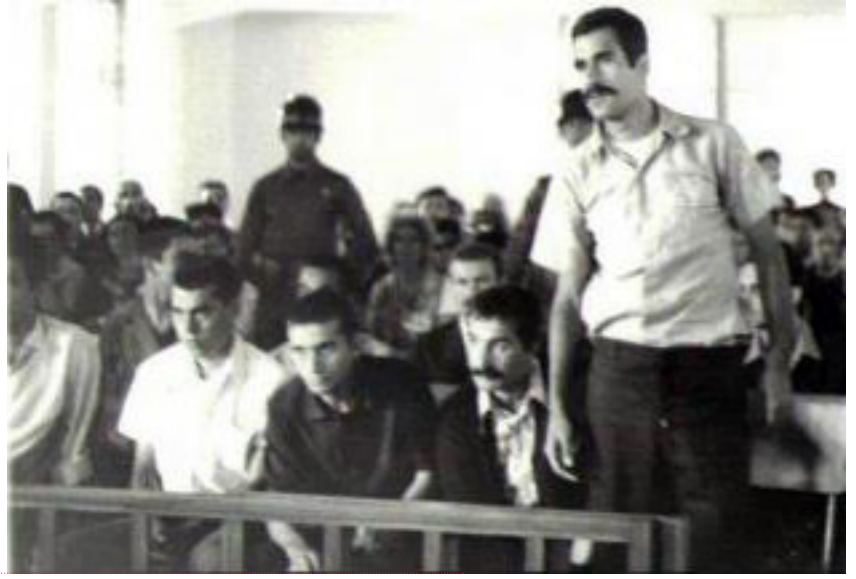

Üç Fidan...

Elk. Elo. Müh. Murat Kocaman
murat.kocaman@emo.org.tr

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın idam edilişlerinin 40'inci yıldönümü. 68 gençliğinin üç yiğit önderi olmadan yaşanan 40 koca yıl. Onlarsız ama Türkiye'de hemen hemen herkesin yüreğinde ve bilincinde masumiyetlerine, yiğitliklerine ve tam bağımsız demokratik Türkiye mücadelelerine olan saygı, inanç ve sempatinin gün geçtikçe arttığı bir şekilde geçti. Toplumun her kesiminden insanlar, tüm fikirlerini benimsemeseler bile bu yiğit gençlerin devletin özellikle tüm kurumlarıyla tam bağımsız olma düşüncesine ortak oldular. Toplum nezdindeki sempati ve saygınlıkları o kadar arttı ki mecliste kendilerinin asılması yönünde oy kullanıp, asılmaları için imza toplayanlar bile toplumunda baskısıyla "bugün olsa asılmazlardı, aslında iyi çocuklardı" deme noktasına geldiler zaman içerisinde.

Tek parti döneminin ve ikinci dünya savaşının baskı ortamından çıkan ve arayışta olan ülke gençliğinin yeni bir siyasete doğru koşar adım gitmesine sebep olan mücadele koşullarında tanıdık Deniz ve arkadaşlarını. Bu siyaset yeni bir dünyaya olan özlem ve inancı paylaşıyordu dönemin gençlerinde. 68 Gençliği siyasetinin temel özellikleri ise;

-her türlü sömürüye karşı olmak,

-dayanışmacı ve paylaşımcı olmak,

-özgürlüğü, eşitliği, kardeşliği savunmak,

-işçiden, emekçiden, ezilenden yana olmak, şeklinde özetlenebilir. Tabii bu siyasetin temel harcı da temel özellikleri ekseninde yeni bir dünyanın mümkün olduğuna ve bunun için gereken gücünde halktan ve gençliğin kendine olan özgüvenden geleceğine inanmak. Deniz ve arkadaşları 68 gençliğinin bu özelliklerini en diri en inançlı şekilde dile getirdikleri için kendi kuşaklarının sembolü ve sonra da o günkü iktidarın hedefi haline geldiler.

Yeni bir dünya özleminde olan ülke gençliği ve toplum nezdinde 68 gençliğinin eylemlilikleri o kadar çabuk karşılık buldu ki toplumun tüm dinamiklerinde ve siyasette bir hareketlenme, toplumsal hakların kazanılmasında ileriye doğru hızlı bir gidiş başladı. Toplumda sendikalaşma duygu ve düşüncesi bu sürecin en net kazanımı olan DİSK'i doğurdu. Toplumdaki bu heyecan ve coşku o kadar çok korkuttu ki mevcut siyasal zihniyeti bütün hukuk ve anayasal kanunlar hiçe sayılarak bu üç güzel insan on beş günlük bir yargılamanın sonunda idam kararı verilerek, cezaları da 6 Mayıs 1972 tarihinde

infaz edilerek, ölüme giderken bile dillerinden düşürmedikleri halkların belleğinde ve vatanlarının topraklarında ebediyete göç ettiler. İktidar muhtemelen bu infazlarla halka dizgin vurmaya kalktı, başarılı olmadı. Siyasetin bu infazlarla yapamadığını 12 Eylül 1980 darbesi yaptı.

Aradan 40 yıl geçmiş iken; halka ait kuruluşlar uluslararası sermayeye bir yıllık cirolarını bile bulmayan bedellere satılıp, tüm kritik kurumlar özelleştirilirken (TEDAŞ, Telekom, Tekel), çiftçiye bir çok konuda kota konulurken, eğitim ve sağlık gibi temel haklar piyasalaştırılırken, öğretmenler okullarda dövülüp-bıçaklanırken, doktorlar hastanelerde öldürülürken, mühendis-işçi taşeronlaştırılıp güvencesizleştirilirken, hatta kayıp-kaçak bedelleri adı altında özelleştirilen enerji dağıtım şirketlerinin soygun yapmasına sessiz kalındığı bir dönemde **Deniz ve arkadaşlarının söylemlerinin ve taleplerinin hala ne kadar geçerli ve yaşamsal olduğunu sancılı bir şekilde de olsa tüm bir toplum olarak yaşıyoruz. Belki de, o günlerde en güzel ve en hızlı koşan çocuklarımızı sahip çıkamamıştık hazırlandık bugünleri...**